

KCHRR

V nedalekém sousedství polské hranice leží malebné městečko Lanškroun.

Jde o starou osadu s překrásnou architekturou, která svým stylem připomíná francouzskou výstavbu.

Důvodem k návštěvě tohoto místa byla Klubová výstava KCHRR. Pozvání na výstavu psů s "pruhem na zádech" jsem dostal již před rokem. Velmi jsem se těšil na setkání s chovateli, s majiteli afrických "lvích psů", jelikož Češi mají skutečně vysoký standard chovu těchto psů.

Cesta, kterou jsem absolvoval, abych se dostal do místa ubytování, nebyla dlouhá, vedla však častými serpentinami úzkých horských cest např. kolem Pradědu. Do cíle jsme dojeli až v pátek pozdě odpoledne. Organizátoři nás již očekávali, ubytovali nás a pozvali na večeři. Nebylo by nic neobvyklého v popisování našich kulinárních zážitků, nebýt skutečnosti, že se restaurace nacházela na pozemcích farnosti. Majitelem restaurace byl kněz, původem z Polska. Během večeře si již zmiňovaný majitel přisedl, aby si mohl povyprávět s námi. Zaujala ho naše česko-polská diskuse o psech. Věděl totiž, že se druhý den má v Lukové konat výstava psů. Po krátkém rozhovoru dodal, že bude držet palce českým psům a večer se pomodlí, aby hlavní cena připadla mně. Tehdy mu organizátorky vysvětlily, že já sice mám psy, ale doma, a že zítra budu plnit roli rozhodčího.

Po večeři a plodných diskuzích jsme odjeli do hotelu a šli spát. Následující ráno nás probudily kapky deště bubnující na parapet. Naštěstí nepršelo hodně, v průběhu dne se několikrát objevily jen drobné přeháňky.

Výstava začala v prostorném kruhu přesně o půl desáté.

Nejprve nastoupila třída veteránů, následovali šampióni, třída baby 2 - 4 měsíce, baby 4 - 6 měsíců, dorost, mezitřída, třída otevřená a třída vítězů. Novinkou pro mne byla třída pracovní. Rhodéští ridgebackové v ČR mohou skládat lovecké zkoušky, které je opravňují zařadit se do této třídy.

Na výstavu bylo přihlášeno 84 psů, kteří byli předvedeni na tak významné akci klubu. Nejvíce obsazené byly třídy mladých a třídy otevřené. Vyhrát či umístit se v těchto třídách byl nemalý úspěch.

Obecně kvalita vystavovaných psů byla výborná. Musím přiznat, že feny byly mnohem lepší, což se odrazilo i v hodnocení. Závěrečné posouzení proběhlo mezi juniorkou a klubovými vítězi obou kategorií, kteří, jak se nakonec ukázalo, byli z jednoho vrhu. Já jsem titul udělil nejlepší mladé feně.

Mimo hodnocení výstavy jsem posuzoval i soutěže o nejlepší hlavu, ridge a pohyb.

Bylo těžké opustit pohostinnost organizátorů z KCHRR. Pro každého rozhodčího je obrovská čest a zadostiučinění smět posuzovat na klubové výstavě.

Těší mne skutečnost, že jsem mohl vidět velmi vyrovnanou kvalitu v kategorii fen, což zcela jistě přinese své plody v budoucnu.

- Grzegor Weron -